

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Έκδομένη κατά Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβών 6 στήχος λεπτά 25
Ειδικοποιήσεις και άγγελαι κατ' άποκοπήν

Ο Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 44.
Πληρωτέα κατ' εξαμηνίαν

Τὰ δημοτικά ημών.

—(—

Ότι τὰ δημοτικά ημών πράγματα περιήλθον υπό πάσαν έποψιν εις το άδιόικητον, δέν είναι άνάγκη νά είπωμεν ημείς, άφού αυτά τὰ πράγματα μόνον ούκ φωνήν άφήνουν περί τούτου. Ότι ή κατάσταση αυτή των δημοτικών ημών πραγμάτων έπιδημεί άμέσως και όλοθρόως έφ' όλων των άνωφερών του ήμετέρου πολιτικού και κοινωνικού ήλου δέν είναι έπίσης άνάγκη νά υποδείξωμεν ημείς, άφού τούτο μαρτυρείται καθ' έκαστην έμφανώς διά περιστατικών άρκούντως εύχλωτων. Ότι ή κατάσταση αυτή παρατεινόμενη ύκ περιαγάγη τον τόπον εις τελείαν άποσύρθεσιν και θά όπισθοδρομή η αυτόν επί πολλά έτη έν τω σταδίω της προόδου και τοις τυφλαίς δόξαι. Ότι το έννομον δημοτικόν σύστημα έξηφανίσθη παρ' ημίν τελείως και άντ' αυτού διέπει τα του δήμου παρακαταύχον σύστημα άκατονομάστου δημοτικής διοικήσεως καταπεσίδων πάσαν δημοτικήν ύπόθεσιν και σφαιρίζον τάν έννομον δημοτικόν συμφέρον, δέν θά είπωμεν ημείς έφ' όσον διά μωρών στοματικών όμιλλών περί τούτου ή ένστυχία κατάσταση του ήμετέρου δήμου. Ότι ή κατάσταση αυτή ένέβαλε την άποσύρθεσιν εις το πνεύμα των δημοτών και την άμεριόβλιαν περί της αύθιου δέν είναι άνάγκη νά είπωμεν ημείς, έκαστος άι διόδη έν τή συνειδήσει του. Ότι τοιοῦτον δημοτ. σύστημα προσάπτει μωρον, σχεδόν άτιμίαν εις τον δήμον ημών, και σαλεύει τή έδαφος έφ' ού ίστάμεθα έκαστος δύναται νά συναισθάνηται και δυστυχεύει ή μη συναισθανόμενος τούτου. Μήτε περί των αίτιών της καταστάσεως ταύτης θά είπωμεν τι διότι είσιν άρκούντως γνωστά διά νά μη επαναλαμβάνωνται και πλειότερον άλγεινά διά νά μη λέγονται άνωδύνως.

Έκείνο όμως όπερ και ημίν και παντί δημοτίη έπιβάλλεται νά είπωμεν είναι ότι ή κατάσταση αυτή έν τω δήμω, όστις έστιν ή κοινή έστία έξ ής έκπέμπονται και τά σωτήρια και τά φθοροποιά παραδείγματα, δέν δύναται νά παραταθῆ επί πλέον, χωρίς της πλήρους καταστροφής του τόπου τούτου υπό ύλικήν και ήθικήν έποψιν.

Άλλά τίς θά σώση ημάς και τον τόπον έκ της συμφοράς ήτις ένέσκυψεν έφ' ημίν τόσον δεινής; Ή δού το ζήτημα, όπερ έπρεπε νά είχε πρό πολλού προβληθεί εις την κοινήν συνείδησιν και άφ' ής στιγμής έπίσθηναν έπαντες ότι τά κοινά της νοσηράς καταστάσεως φάρμακα είσιν άνίσχυρα νά επαναφέρωσι την υγιειάν και την ευεξίαν εις τή σσηπός δημοτικόν ημών σύστημα.

Ή σωτήρια του τόπου καθ' ημάς έγκείται εις τάς χείρας ημών των δημοτών και εις την Κυβέρνησιν του Κράτους. Τό ήμετέρον μόν των δημοτών επί του προκειμένου καθήκον έστι νά δείξωμεν ότι δεινός μάλ' καταθλίβει ή παρούσα κατάσταση του δήμου ημών, ότι θαθέως συναισθανόμεθα όλην τήν έπαχθειαν αυτής και διαβλέπομεν ενεργώς τους έγκειμένους αυτήν κινδύνους και ότι άσφατά φέρομεν αυτήν νά δείξωμεν δέ τούτο διά πράξεων άναμριόβητων και εύπαρησάστων

της δέ κυβερνήσεως τή καθήκον έστι, έννοτιζόμενης της καταστάσεως ταύτης του τόπου, και της ψυχικής διαθέσεως των δημοτών, νά θρασύη νομίμως δημοτικόν σύστημα φθοροποιόν υπό πάσαν έποψιν.

Ή ενέργεια αυτή ημών των δημοτών και ή της Κυβερνήσεως, έστιν καθ' ημάς άλληλένδετοι. Όφείλομεν ημείς νά δείξωμεν τή Κυβερνήσει τού περιήλθον, νά δείξωμεν δέ τούτο διά τρόπον μαρτυρούντος περί του καθήκον της εξαχρειώσεως του δημοτικού συστήματος, διά νά έκβιάσωμεν τήν επί του προκειμένου Κυβερνητικήν ενέργειαν.

Είναι μόν άληθές ότι ή Κυβέρνησις πρό πολλού είναι πληρόστατα πληροφορημένη έκ διαφόρων και πολλαπλών ασφαλών πηγών περί της θέσεως εις ήν περιήλθον τὰ δημοτικά ημών πράγματα και περί της τελείας άνικανότητος του διέποντος αυτά, όσα δέ περί τούτων γνωρίζει ήσαν πλέον ή έπαρκή ινα δικαιολογήσασιν τήν έφαρμογήν των έσχάτων μέτρων, άλλ' έφ' όσον έν Ελλάδι, τήν κυβερνητικήν ενέργειαν προκαλούν ή άναστέλλουσι δυστυχώς δευτερεύοντα κήσεις και σύστημα όλοθρόως κατακλίσει του κεντρου προς τή άκρον τήν κατά του ήμετέρου δημοτικού συστήματος κυβερνητικήν ενέργειαν έπρεπε νά προκαλέση διαμαρτυρία έκ μέρους ημών έμφανής και ίκανή νά περιαγάγη τήν κυβερνήσιν εις τή δίλημμα, ή νά άνακηρύξει στυγερώς ότι χάριν ίδίων μικροπολιτικών συμφερόντων παραδίδει τήν δευτερεύουσαν του βασιλείου πόλιν δούλην άλευθέρωτον εις τήν άθλιότητα του ύφισταμένου δημοτικού συστήματος, ή νά έκπληρώσει τή επί του προκειμένου καθήκον αυτής, παύουσα τον δήμαρχον.

Τι έπράξασιν ημείς ινα περιαγάγωμεν τήν Κυβέρνησιν εις τή δίλημμα έκείνο ή σώσωμεν τον τόπον έκ του θοράθρου εις άκατασχέτως φέρεται ώθούμενος υπό πλειστον όσον ένκόμων ενεργειών και προθέσεων; Όλοι συναισθανόμεθα και όμολογούμεν τήν άθλιότητα εις ήν περιέστη ότόπος, διαβλέπομεν δέ τους κινδύνους ύφ' όν άπειλούμεθα, άλλά τον περί της σωτηρίας άγώνα όλόκληρον έγκατελείψαμεν εις τας έγχωρούς εφημερίδας, άτινες μ' όλον ότι δέν άξιούσι δικαίωματά επετέλεσαν άπασαι τή έαυτών καθήκον λίαν εύσυνειδήτως και εύθαρως, και όλον τον ύπέρ του τόπου πόνον μας έκχύνουμεν περί τας τσαπέζας των καρφονείων, όπταν πίνουμεν τον πρωϊόν ή μεταμεσμερινόν καρφόν ημών. Τι έπραξε ύπέρ της σωτηρίας του τόπου ή καλή τάξις της πολεις ήτις λέγει ότι αισθάνεται όλην επάχθειαν του δημοτ. συστήματος και θρηνεί επί ταύτης; ύπέγραψε μίαν άναφοράν προς τήν κυβερνήσιν, συνεκρότησε μίαν έπιτροπήν ινα παραπονεθῆ δι' αυτής προς τον Νομάρχην; είχε τή θάρρος νά στείλη μίαν έπιτροπήν προς τήν κυβερνήσιν, ινα πείση αυτήν ότι εκθέτει τήν έαυτης άλιοπρέπειαν και τιμήν άνεχομένην κατάσταση καταστάσιν όφούρητον; Τι έπραξε τή ήμετέρον δημοτικόν συμβούλιον άπέναντι καταστάσεως πραγμάτων άξιοθρηνήτου, ή; έστιν ό έγγύτερος μάρτυς έφερέ τις των κ. κ συμβούλων ένώπιον του σώματος μίαν πρότασιν άποδοκιμαστικήν έγείρουσαν σκάνδαλον και προκαλούσαν τήν

κυβερνητικήν παρέμβασιν και άνευ της έπισημώσεως ή της παραδοχής της; Τι έπραξαν τέλεις οι κορυφαίοι της κατά του δημάρχου άντιπολιτεύσεως, άπέναντι της άσασθάλιας της δημοτικής άρχής; τι έπραξαν άπέναντι της έπιδημίας της εύλογίας, γνησιου προϊόντος της δημοτικής κακοδιοικήσεως, ήτις καταπένησε και έρήμαξε τους έκ κληγείς των; Έγραψαν και ύπέγραψαν μίαν διατριβήν προς έλεγχον του παραπαλοντος δημοτικού συστήματος; διεμήνευσαν κατά τινά τρόπον έπίσημον τή περί του δημοτικού συστήματος φρόνημα των φίλων των; έξεφώνησαν ένα λόγον περί της θέσεως των πραγμάτων; ήλθον τουλάχιστον νά παρηγορήσωσι τους άνθρώπους των, έν ήμέραις δεινής δοκιμασίας, ως ήσαν αί της έπιδημίας; ή έκριναν τού κόπου άναξίον νά ίδωσιν αυτούς άφού δέν έπέκειντο εκλογαί;

Τό συμπέρασμα ημών λοιπόν είναι, ότι ως όλοι είμεθα ύπεύθυνοι διότι, ποιήσαντες συμβιβασμόν προς τήν συνείδησιν μας, εξέλέξαμεν δήμαρχον άνδρα άνικανον νά διαχειρισθῆ τήν δημοτικήν άρχήν κατά τας άξιώσεις της συλλογιζόμενης μερίδος του τόπου και άναλόγως των άναγκών και του θοράθρου του πολιτισμού αυτού, ούτω άπαντες είμεθα ύπεύθυνοι διά τήν διάτρησιν των άποτελεσμάτων της πολιτείας μας έκείνης, άτινα έπήλθον ινα δικαιώσωσι διά μωριαστήν ήδη φροσιν τήν άρχήν ότι έκαστος τόπος είναι άξιος της τύχης του, ότι δεύτερον δέν έχουμεν τή δικαίωμα νά παραπονώμεθα κατά της Κυβερνήσεως ως μη πληρούσης ημάς, έφ' όσον ημείς ού μόνον ούδέν πράττομεν προς σωτηρίαν μας, άλλά και δέν έχουμεν τή θάρρος ούτε νά είπωμεν καν προς αυτήν, κατά τινά έμφανή και πανηγυρικών τρόπον, ότι πάσχομεν και ότι θέλωμεν νά σωθώμεν; ότι τριτον είμεθα όλοι όλίγον ύποκριταί, διότι δέν αισθανόμεθα όσον λέγομεν τά άποτελέσματα της καταστάσεως ήν οικειώρομεν και τούτου ή άποδείξις έστιν ή ήμετέρα άναίσθησις, ήτις ήθελε προκύψη αύθιον έμφανεστέρως, εάν αύθιον έκαλούμεθα νά εκλέξωμεν νέους δημοτικούς άρχοντας, όπταν και πάλιν ήθέλαμεν αποβείθει εις τά αυτά πρόσωπα, όπταν και πάλιν έκαστος ημών ήθελε κατασιγάσει τή φωνήν της συνειδήσεως του, ινα άκούσει τήν φωνήν του άτομικού συμφέροντος και εβρεθῆ εις τή σσημειον έκείνο έξ ού νομίζει ότι δύναται νά τή εύσημώσῃ άσφαλέστερον. Παύομεν τά συμπέρασματά, διότι πολύ φοβούμεθα μή ως τέλους ή σσημρά των συλλογισμών μας άξην εις τή γραφικόν συμπέρασμα ότι, τοιοῦτος έπρεπε ημίν Άρχιερέως, και ότι όφείλομεν εύγνωμοσύνην και εύλογίας εις τους δόντας ημίν τούτον.

Σιδηροδρομικά Πατρών.

Πολλά επανειλημμένως έν τω σφαιρολογουμένω έγράφησαν, και πολλά έν τω Έμπορ. Συλλόγω και τω δημοτ. Συμβούλιω έλέχθησαν επί της ιδέας της κυκλοφορίας του σιδηροδρόμου Β. - Α. Π. δια

της οδού Αγίου Ανδρέου και της παραλίας, και το δλωρ ασύμφορον αὐτῆς κατεδείχθη ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν. Ἄλλ' ἡ ἑταιρία τοῦ Σ. Π. Α. Π. ἐρείδο- μένη, ἴσως, ἐπὶ τῶν πρὸς αὐτὴν ὑποχωρήσεων τῆς Κυβερνήσεως—ἐπὶ πασῶν τῶν ἀξιώσεων της... ἐννοεῖ και καλὰ νὰ καταλάβῃ τὴν παραλίαν τῆς πόλεως ἄπασαν, τὰ κρηπιδώματα τοῦ λιμένος, και πάσας τὰς πρὸς τὸν λιμένα ἢ τὴν θάλασσαν διεξόδους αὐτῆς, μηδὲν ἀναλογιζομένη τὸ ἀδικη- μα ὑπερμελετῆ, και μόνον εἰς τὰ ἐαυτῆς συμφέ- ροντα ἀποβλέπουσα τῆ πόλει ὄθεν ἀπόκειται νὰ προνοήσῃ—ἐν καιρῷ—και ματαιώτῃ τὰ κατακτη- τικὰ σχέδια τῆς χαϊδευμένης πρωτοτόκου Σιδηρ. ἑταιρίας μας!

Ἄδειται ὅτι ἡ, ἐν λόγῳ ἑταιρία καταγίνεται —ἐπὶ τοῦ παρόντος—νὰ ἰδρῆσῃ, παρὰ τὸν σταθ- μὸν Ἄγ. Διονυσίου, ἕτερον σταθμὸν—ἐπιβληθί- σόμενον Ἀρκτικὸν Ἐπιθαλάσσιον ἢ Ναυτικόν,— προεκτείνουσα τὰς γραμμὰς αὐτῆς πρὸς τὴν πόλιν και καταλαμβάνουσα τὴν παραλίαν Βουτιέρικα, Θαυμηδὸν δὲ—και ἀνεπισιθίως—προβαίνουσα, ἴσως, και μέχρι τοῦ ἐτέρου ἄκρου, τῆς πόλεως, πρὸς πληρώσειν τῶν τελικῶν πόλων αὐτῆς, δηλ.— τίποτε μικρότερον—ὅπως κατακτήσῃ τὰ κρηπι- δώματα τοῦ λιμένος ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον και ἐγκα- τασταθῇ ἐπ' αὐτῶν ὡς κυρία φέρει μάλιστα ὡς παράδειγμα—διότι δὲν εἶδεν, ἴσως, ἕτερον ἄριστον διώτερον—τὴν Γενούαν τῆς Ἱταλίας! Διὰ τὴν λέ- γει, ἐκεῖ κατέρχεται ὁ σιδηρόδρομος και μέχρι τοῦ λιμένος; και ἡμεῖς λέγομεν ὅτι και μόνον ὁ ἰσχυ- ρισμὸς αὐτὸς καταδικαίνει τὰ σχέδια της, ἀφοῦ τὴν τερψιθέαν τοῦ λιμένος Πατρῶν ἀξιοῖ νὰ μετα- ποιήσῃ εἰς πληκτικὸν—ἵνα μὴ τι κυριολεκτι- κώτερον εἴπωμεν—τοῦ λιμένος τῆς Γενούης. Ἐ- πειδὴ δὲ οἱ πολλοὶ ἀγνοοῦσι τὰ τῶν ἐπιθαλάσσιων σιδ. σταθμῶν, παραλίων πόλεων, ἰδιαιτέρως δὲ τῆς Γενούης, νομίζομεν καλὸν νὰ ἐκθέσωμεν τινα.

Ἀλλήθως οἱ παράλια πόλεις, αἱ ἐξυμνητούμε- ναι και ὑπὸ σιδηρόδρομων, ἔχουσι τοὺς ἐπιθαλάσ- σιους σιδρ. σταθμούς των—ἀν μὴ πᾶσαι, αἱ ἐμ- πορικώτεροι θεβαίως—ἀλλὰ διὰ τὸν ἀπλούστα- τον λόγον ὅτι—οἱ κεντρικοὶ ἐν αὐταῖς σιδηρόδρ. σταθμοὶ κεῖνται, ὅχι μόνον μακρὰν τῆς παραλίας ἀλλὰ πολλαχῶς, ὡς ἐν Γενούῃ και Μασσαλία, και ἐπὶ ὑψωμάτων—σχετικῶν περιπῶν πρὸς τὴν ἀπόστασιν και τὸ ὕψος τῆς τοποθεσίας τῆς Ἀκροπόλεως Πατρῶν—ὅπουθεν—ἐν Μασσαλία, μὲν παρακολουθεῖ ὁ σιδηρόδρομος Γραμμῆν, διὰ τῶν ἐσχατιῶν και ἀραιότερον κατοικουμένων σημείων τῆς πόλεως (ὡς παρ' ἡμῶν τὰ περὶ τὰ Κεραμιδοκά- μινα κλπ. ἄκρ᾽) και κατέρχεται εἰς τὸ μᾶλλον μακρυσμῆνον σημείον τῶν λιμένων—ὅπου μόνον σημαία πόλεως διακρίνονται—ἐκεῖθεν πάλιν κυκλο- φορεῖ και ἐξυπηρετεῖ διαγεγραμμένα τινὰ σημεία τοῦ λιμένος—καθ' ὁρισμένας ὥρας, και κυρίως ἀ- ποτε και ἐπ' ὅσον ὑφίσταται ἀνάγκη φορτώσεων ἢ ἐκφορτώσεων—σημειοτέον δὲ ὅτι τὰ ἐν λόγῳ σημεία εἶναι τὰ ἥττον συχναζόμενα και ἐπ' ὧν διενεργούνται ὁρισμένα ὑπηρεσία. Ἐπὶ τῶν κρη- πιδωμάτων τῶν λιμένων ἐπ' ὧν διενεργούνται αἱ ποικίλαι φορτώσεις και ἐκφορτώσεις, ἐπ' ὧν λει- τουργοῦσι ὑδραυλικοὶ Γερανοὶ, και ἐπ' ὧν κυκλο- φοροῦσι κύβοι, κάρσ, ἀμαξίαι κλπ. οὐδαμῶς ὑ- πάρχει σιδηρόδρομος. Καὶ ἐν Μασσαλία ἠδύνατο—ὑποθέσωμεν—νὰ συγκοινωνήσῃ, σιδηρόδρομι- κῶς, τὸν σιδρ. σταθμὸν τοῦ Prato μὲ τὸν πα- λαιὸν λιμένα, διὰ τῆς παραλίας οδού Tour de Corniche, και θὰ ἦτο ἴσως εὐτύχημα και οἰκο- νομία διὰ τὴν ἑταιρίαν, ἀλλὰ και μ' ὄλον ὅτι ἡ ὁδὸς αὕτη εἶναι μᾶλλον ἐξοικητὴ και χρησιμεύει διὰ περίπατον, τὰς δὲ καθημερινὰς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, διατελεῖ κενὴ περιπατητῶν, ὑπερχρεώθη οὐχ' ἥττον ἡ ἑταιρία νὰ διατρέσῃ ὑπερκειμένης λέβους—και καταρτιζομένη μάλιστα—ὅπως ὑ- πόγειος συγκοινωνήσῃ πρὸς ἐπιθαλάσσιον σταθ- μὸν, ὅν, ἐλλείψει χώρου ἀρμοδιώτερου, ἠναγκά- σθη νὰ ἐξοικονομήσῃ εἰς ἄκρον τι τῆς τροπιδόκα- θαρστικῆς λεάνης, (Bassin de Carénage). Ἐν Γενούῃ δὲ κατέρχεται ἡ σιδ. γραμμὴ εἰς τὸν λι-

μένα ἄκρατος ὄλος, και μόνον οἱ συριγμοὶ και ὁ κρότος ἀκούονται, διότι παρὰ τὰ κρηπιδώματα— ἐπὶ τῶν καθωρισμένων σημείων τῆς λειτουργίας της—κυκλοφορεῖ περιπεφραγμένη ἐντὸς δύο τρι- γῶν, ὅστε και οἱ ἐπὶ τῶν κρηπιδωμάτων και οἱ ἐπὶ τῆς παρακειμένης οδού ἐργαζόμενοι και κυ- κλοφοροῦντες, ὅχι μόνον δὲν διακινδυνεύουσι κατ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτε και ἐκ τῆς θέας της σκανδαλι- ζονται. Ἐκτὸς τούτων ἐν Γενούῃ ἐργάζονται πᾶνυ διαφόρως ἢ παρ' ἡμῶν. Τὰ πρὸς τὸν λιμένα φρου- ρικὰ τεῖχη τῆς πόλεως ἐχρησιμοποίηθησαν ἤδη εἰς... τελωνιακὰ δι' ὁρισμένων λοιπῶν θυρῶν, και ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καρβινοφόρων, διενεργεῖ- ται ἡ συγκοινωνία τῆς πόλεως πρὸς τὸν λιμένα και τ' ἀνάπλιν, ὅστε ὁ λιμὴν δὲν ἔχει σχεδὸν ἑ- μεσον συνάφειαν μὲ τὴν πόλιν, ἀλλὰ διατελεῖ ὡς ἀποκεχωρισμένος, αἱ περὶ αὐτὸν κατοικίαι οὔτε θέαν τινα, οὔτε καθαριότητα, οὔτε ἡσυχίαν δύ- νανται νὰ ἔχουσιν. Ὅπως παραγορήσωσι δὲ τοὺς περιοίκους κατεσκευάσαν, αἱ τοπικαὶ ἀρχαί, ἀνω- θεν τῶν τελωνειακῶν κλ. γραφείων και τῶν περι- τειχισμάτων, ἐν αἷς κυκλοφορεῖ ὁ σιδηρόδρομος, ἐκταταμένα ἠλιακὰ ἀφελήματα ἐλευθέρως εἰς κοινὴν χρῆσιν διὰ... περίπατον, πλὴν ὑπανώτατα ἐ- πιφαίνεται τις ἐπ' αὐτῶν, και μᾶλλον ἐκ περιερ- γείας, πάντες παραπνοοῦνται διὰ τὴν δημιουργη- θέσαν τοιαύτην ἐλαϊνὴν κατάστασιν, ἀλλὰ τὰ τε- λωνεῖα δὲν ἔχουσι αἰσθηθεῖς ἄλλως ἀπὸ τὰς... ἀργυρολογίας! Ὁ λιμὴν τῆς Γενούης περικαλύ- πτεται, και ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας του και τῆς διασκευῆς του, ἀλλὰ και ἐκ τῶν ὑψηλῶν τευχῶν, δι' ὧν περιφρουρεῖται, διὰ τοῦτο οἱ ποθοῦντες ν' ἀπολαύσῃσι ὅσαν θαλασσίαν και ἀναπνεύσῃσι τὴν ζωογόνον αἶθρα αὐτῆς καταφεύγουσιν ἐκτὸς τοῦ Α. εἴτε ΜΑ. εἴτε ΒΑ. Ἀλλὰ και τοποθεσία, και διάταξις, και οἰκοδομία, και αὕτη ἀκόμη ἡ πα- ραλία τῆς πόλεως Γενούης οὐδεμίαν ἀπολύτως ἔ- χουσι σχέσιν πρὸς τὰς τῶν Πατρῶν.

Ἀλλὰ και ἐν Τεργέστη δὲν λειτουργεῖ ὁ σιδρ. ῥέδρομος ἐντὸς διαγεγραμμένων ὁρίων παρὰ τὸν λιμένα και μακρὰν πάσας συγκεντρώσεως; Ἄς μὴ παραλείψωμεν δὲ και τὸ γνωστότατον πλεόν Βριτιζι, ὅπου ὁ σιδηρόδρομος μ' ὄλον ὅτι ἠδύνα- το, ἀμέσως ἀπὸ τὸν κεντρικὸν σταθμὸν νὰ κατέρ- χηται εἰς τὸν Α., διὰ τῆς ὑπαρχούσης εὐρυτάτης λεωφόρου, και πάντῃ ἀβλαβῶς—τοῦλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος—ἠκολούθησεν οὐχ' ἥττον ἐτέραν ὁδὸν, μακρὰν κατοικῶν και πάντοτε ἐντὸς κηκλί- δων κυκλοφορῶν.

Και ἀνάγκην λοιπὸν, εἰς παραλίους πόλεις, ἐν αἷς οἱ κεντρικοὶ Σ. σταθμοὶ κεῖνται μακρὰν τῆς παραλίας, ὡς ἐν Μασσαλία, Γενούῃ κλπ., ὡς εἴ- ρηται, καταφεύγουσιν εἰς τοὺς ἐπιθαλάσσιους σταθμούς, ὅς ἰδρῶσιν εἰς τὰ ἄκρα τῶν λιμέ- νων και πρὸς τοὺς ὁποίους συγκοινωνοῦσιν ἀπο- φεύγοντες πάντοτε—κατὰ τὸ δυνατόν—πᾶσαν πρὸς τὰς κινήσεις τῶν πόλεων ἐνόηκισιν. Ἀλλ' ἐν Πάτραις ὑφίσταται ἀνάγκη τοιαύτης αἰ ἰδωμεν.

Ὁ σιδ. σταθμὸς Ἄγ. Διονυσίου κεῖται ἐπὶ τῆς παραλίας, και παραλλήλως μάλιστα αὐτῆς ἰδρῶν- ται τὰ καταστήματα και παρερτήματα αὐτοῦ πάντα, και οὐχ' ἀπλῶς εἰς τὴν παραλίαν, ἀλλ' εἰς τὸ ἄκρον τοῦ λιμένος και ἐν ἀμέσῳ συνεχεῖ τῆς πόλεως—πεντακάσια μόλις μέτρα ἀπέχων τοῦ κέντρου αὐτῆς και τοῦ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν λιμεν. ἔργων. Δὲν δύναται λοιπὸν ἡ ἑταιρία νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν εἰρημένον σταθμὸν της, κατὰ τὴν παράλλη- λον και παραλίαν αὐτοῦ παραλίαν, διὰ τῶν ἀναγκασιούτων αὐτῆς κρηπιδωμάτων κλπ. ὑδραυ- λικῶν ἔργων ἐπ' ὧν νὰ κυκλοφορῇ ἀπροσκόπτως και χωρὶς νὰ παρενοχλῇ τὴν πόλιν και τὰς ἐπὶ τῶν λιμενικῶν κρηπιδωμάτων—στενῶν και ἀνε- παρκῶν ἄλλως τε—διενεργουμένης ὑπηρεσίας, τὸ σπουδαιότερον δὲ νὰ δημιουργήσῃ ἔργα κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς λειτουργίας της; Τίς ἑτέρα ἀνάγκη ὑποχρεῖ αὐτὴν νὰ διασκελίσῃ τὴν ἀρκτικὴν ζώνην τῆς πόλεως και νὰ προεκτείνῃ τὰς γραμμὰς αὐ- τῆς πρὸς τὸ κέντρον τοῦ λιμένος, ἰδρῶσιν και δεύτερον ἐπιθαλάσσιον σταθμὸν—συγχόμενον τῆ

πρώτῳ ἐπὶ τῆς παραλίας Βουτιέρικα; ἡμεῖς τοῦ- λάχιστον οὐδεμίαν διαβλέπομεν.

Δὲν θέλομεν νὰ παραδεχθῶμεν τὰ διαδιδόμενα ὅτι ἡ ἑταιρία ἐπιδιώκει τὰ ἑτοιμα ἔργα διὰ λό- γους... οἰκονομικούς, ἢ ὅτι θέλει νὰ κατα- λάβῃ διάφορα σημεία, ἐπ' ὧν νὰ δώσῃ ποικίλα ὀνόματα—ὡς κτήσεόν της—διὰ... reclaime, ἀλλ' ὅπως δῆποτε αἱ ἀξιώσεις αὐτῆς, εἴτε νὰ κυκλοφορῇ διὰ τῆς παραλίας και τῆς οδού Αγίου Ανδρέου, εἴτε και ἐπὶ ἐτέρων σημείων τῆς παρα- λίας—ἀφοῦ ἔχει ἤδη ἐγκαθιδρυθῇ ἐπ' αὐτῆς—νὰ ἰδρῶσῃ και ἄλλους σταθμούς ναυτικούς, ἐπιθαλάσ- σιους ἢ ὅπως ἄλλως κληθσομένους, οὐδέλλως συμ- βιβάζονται πρὸς τὰ γενικά συμφέροντα τῆς πό- λεως ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, και τῆς ὑγιεινῆς και τῆς καλαισθητικῆς μὴ ἐξαιρουμένων, ἐκτὸς ἂν τὰ ΙΟ- ΠΕΣ τεχνίσιες, ὑπὸ τὰ ὅποια ὀχυροῦνται—ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον—οἱ περὶ τὴν ἑταιρίαν, ἔχουσιν ἀ- ναστρεπτικὴν ἐφαρμογὴν ἐν Ἑλλάδι, ἐν ὧν ἡλ. ἀλ- λαχῶς τὰ φύσει στρεβλὰ ἐξωραϊζονται διὰ τῶν τεχνικῶν ἔργων, παρ' ἡμῶν τὰ φύσει ὄρατα δια- στρεβλοῦνται δι' αὐτῶν τούτων, τοῦλάχιστον πρὸς τοιοῦτον τι τείνουσιν ἄχρι τοῦδε αἱ προσπάθειαι τῆς ἑταιρίας ΣΠΑΠ ἐν Πάτραις! Παρεργόμεθα ἐ- τέρας τινὰς ἰδέας—συμφεροντολογικὰς τῆς πόλεως δῆθεν—δι' ὧν ὅμως περικαλύπτονται κυρίως ἡ διαίτερα κερδοσκοπία... Πατρινο Φαληρικαὶ αἵτινες, και τοὶ φαντασιώδεις διὰ τοὺς διενεργου- ντας, κρῶκεται οὐχ' ἥττον—πραγματοποιούμεναι—νὰ ζημιώσωσι σπουδαίως τὰς Πάτρας.

Ἐχει ἀνάγκην προκυμαίας ἡ ἑταιρία παρὰ τὸ Β. σταθμὸν αὐτῆς, —λέγεται— ἀλλὰ μήπω ὑπάρχει τοιαύτη ἐπὶ τῆς παραλίας βουτιέρικα προκειμένου ὄθεν νὰ δημιουργηθῇ, δέον ν' ἀναζη- τηθῇ ἡ ἀρμοδιώτερα πρὸς τοῦτο τοποθεσία, ὅπως μετὰ τῶν συμφερόντων τῆς Σ. ἑταιρίας ἐξυ- πηρετῶνται—ἐν συνδιασμῷ— και τὰ τῆς πό- λεως και τὰ τοῦ λιμένος συμφέροντα, και φρο- νοῦμεν ὅτι ἡ παραλία τῆς ἐν σχεδίῳ ἀρκτικῆς ζώνης τῆς πόλεως—ἣτις διαγράφεται μετὰ ταύτης και τοῦ Β. Σ. σταθμοῦ—ἔσεται ἡ ἀρμοδιώτερον σημείον—ἀς μελετηθῇ τοῦτο ἀρ- μῶς και ἀ. ἐπισπευθῇ ἡ διαγράψις τῆς ζώνης κατὰ προέκτασιν τῆς ὅποιος νὰ κατασκευασθῇ ἐπιζητούμενη προκυμαία, ἣτις καθ' ἡμᾶς—ἐκ- τελούμενη—θέλει ἐξυπηρετεῖ, ὄλως ἀπροσκά- πτως, τὴν ἀμμεσον ἐπικοινωνίαν τῆς πόλεως κα- τοῦ Σ. σταθμοῦ μετὰ τοῦ λιμένος τηρουμένης κα- τὰ καλαισθητικῆς, προεκθαλούσαν πασῶν τῶν προκυμαίων ἐκ μεγάλων ὄδων πρὸς τὸν λιμένα, χωρὶς νὰ ἀσχημίζεσθαι ἡ πρόσοψις τῆς πόλεως, χωρὶς νὰ παραβλάπτωνται κατ' οὐδέν αἱ κινήσεις αὐτῆς, και προσεῖ χωρὶς νὰ περιορίζεται ἡ πε- ριεκτικότης τοῦ ἄλλως τε λίαν στενοῦ λιμένος μας.

Πιθανὸν νὰ ὑπάρχῃ και πόλις τις—μία ἐπὶ τὴν ὑψηλίον!—κατὰ τὴν παραλίαν τῆς ὅποιος νὰ κυκλοφορῇ σιδηρόδρομος, τοῦτο δὲν δύναται νὰ λογισθῇ ὡς παράδειγμα ἀξιολόγητον, διότι δυνατόν εἶναι νὰ ἐπέτρεψαν τοῦτο λόγοι εἰδικῆς, ὡς ἀδυστάκτως δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι λό- γοι εἰδικοί—διὰ τὰς Πάτρας—δὲν τὸ ἐπιτρέ- πουσι κατ' οὐδένα λόγον, τὴν διὰ τῆς παρα- λίας δηλ. και τῆς οδού Ἄγ. Ανδρέου κυκλοφο- ρίαν τοῦ Σιδηρόδρομου, ὡς ἐπίσης και τῶν ἐφ' αὐτοῦ ἡτέρου σημείου ἰδρῶσιν σταθμοῦ ἀνὰ τὴν ὠκοδομημένην παραλίαν, ἐφ' οἷαν δῆποτε πρόφασιν, ἀφοῦ—κατὰ μείζονα λόγον—κα- τέχῃ ἤδη ἡ ἑταιρία σταθμὸν ἐπιθαλάσσιον κλπ ὡς προεῖρηται, τὸν τοῦ Ἄγ. Διονυσίου.

Ἐχομεν δὲ ἐλπιδὸς ὅτι ὁ Κύριος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, παρ' ὅ παραστάσεις ἀρμοδιῶν ἐγένοντο, δὲν θέλει ἐπιτρέψῃ τὴν ἀνευ οὐδὸ μιᾶς ἀνάγκης—εὐτυχῶς—διαστρέβλωσιν το- μετώπου τῆς πόλεως, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμε- τὰς δυσυπολογίστους ζημίας εἰς αἷς θέλουσιν ὑπο- βληθῇ αἱ κινήσεις και τὰ γεν. συμφέροντα αὐ- τῆς, ἀλλὰ και αἱ πόλιται δέον νὰ ἐπαγρυπνῶσι ἀρμοδίως μέχρις οὐ πᾶς κίνδυνος ματαιώθῃ ἐπι- στικῶς.

ΑΔΡΙΑΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Εκ των εφημερίδων τῆς Τεργέστης μανθάνομεν τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς Ἀδριατικῆς ἀσφαλιστικῆς εταιρίας. Ἐπειδὴ τὰ κατὰ τὴν ἐταιρίαν ταύτην ἐνδιαφερόντων καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, καθὼς ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχουσι πρᾶκτορες τῆς ἀξιολόγου ταύτης εταιρίας, ἐκρίναμεν καλὸν νὰ ἀναγράψωμεν ἐνταῦθα προχείρους τινὰς σημειώσεις περὶ τῆς εταιρίας ἐκ τῶν τεργεστιαίων εφημερίδων αὐτὰς ἐρανίζομενοι.

Ἡ εταιρία ἐτέλεσεν ἐφέτος τὴν πεντηκονταετηρίδα αὐτῆς. Ἰδρυθένσα κατὰ τὸ 1838 εἶδεν ἐνώπιον αὐτῆς διαρρέσαντα ἡμισυ αἰὼνα διατελεῖ δ' ἐν εὐημερίᾳ καὶ θεωρεῖται σήμερον μετὰ τῶν πρωτεύουσῶν ἀσφαλιστικῶν εταιριῶν τῆς Ἑσπερίας.

Ἡ ἐκθεσις τῆς διευθύνσεως ἢ ἀναγνωσθεῖσα κατὰ τὴν ἐκτίαν συνέλευσιν ἀποδίδει τὸν ἀρμόζοντα ἔκρινον εἰς τὴν μνήμην τοῦ πρώτου αὐτῆς διευθυντοῦ καὶ ἱδρυτοῦ Ἀλεξάνδρου δὲ Σαβίνου, καὶ εἰς τὸν ζῆλον τοῦ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς εταιρίας συνπροετιόντος ὡς διευθυντοῦ βαρόνου Ἑρμάνου Λούτσερθ.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εἰσπραχθήσαν ἐξ ἀσφαλιτῶν φρ. χρ. 20 ἑκατομμύρια. ἐπληρώθησαν εἰς διαφόρους ζυμίας χρ. φρ. 14,500,000 καὶ διανεμήθη καθαρὸν κέρδος ἐκ χρ. φρ. 584,782,16, ἧτοι 104 φρ. κατὰ μετοχὴν, ὅπερ ἀναλογεῖ εἰς 13 ο]σ ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς τιμῆς τῶν μετοχῶν.

Τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τῆς εταιρίας αὐτῆς ἐφέτος κατὰ 1,100,000 χρ. φρ. ἀποτελεῖται ἐν συνόλῳ ἐκ χρ. φρ. 23,000,000.

Σημειωτέον δ' εἶναι κατὰ τὸν πεντηκονταετη αὐτῆς βίον ἢ Ἀδριατικῆς ἀσφαλιστικῆς εταιρίας ἐπλήρωσεν εἰς ἀποζημιώσεις τὸ ποσὸν τῶν 282,000,000 χρ. φράγκων.

Ἡ συνέλευσις ἐξέφρασε τὰς ζωνρὰς αὐτῆς εὐχαριστίας πρὸς τὸν ταξίαρχον κ. Ἑρρίκου Νάϊμαν γενικὸν διευθυντὴν τῆς εταιρίας καὶ τὸν γενικὸν αὐτῆς γραμματέα κ. Ἀδόλφον Φριγγιόσσην εἰς οὓς οφείλεται ἡ ἀρίστη τῆς εταιρίας κατάστασις.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνέλευσεως ἐτελέσθη ἐν τῷ κατιστήματι τῆς εταιρίας ἡ εορτὴ ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι, ἀνεγνώσθησαν δ' αἱ ἀπανταχοθέν γῆς καὶ δὴ καὶ τῆς Ἑλλάδος προσφωνήσεις καὶ τηλεγραφήματα ἐπὶ τοῖς αἰσίοις ἀποτελέσμασι τοῖς μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθεῖσι. Γεῦμα δὲ πολυτέλες συνεκάλεσεν εἰς ἐν τὸ ἑσπέρας τοὺς κυριώτερους τῶν μετόχων καὶ τοὺς συνεληθόντας ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐν Τεργέστη ἀντιπροσώπους ἐκ διαφόρων μερῶν.

Καὶ ἐν Ἑλλάδι ἢ Ἀδριατικῆς ἀσφαλιστικῆς εταιρία συμπληρῆ μετ' οὐ πολὺ τὴν πεντηκονταετηρίδα αὐτῆς ἀναγνωρισθεῖσα διὰ Β. Δ. ὑπὸ τοῦ Ὁθωνος τῷ 1839 πρώτη ἀσφαλιστικὴ εταιρία.

Ἡ Ἀδριατικὴ καὶ ἐνταῦθα ἔσχε πρᾶκτορας οἵτινες κατέστησαν τὸ ὄνομα αὐτῆς γνωστὸν ἐπὶ τῇ ἐκπληρώσει τῶν ὑποχρεώσεών της, πρώτον μὲν τὸν σεβαστὸν γέροντα κ. Βαρτολόγη, κατόπιν δὲ καὶ ἤδη τὸν υἱὸν του κ. Φρ. Βαρτολόγην ὅτις προήγαγε τὰς ἐνταῦθα ὑποθέσεις τῆς εταιρίας καὶ ἐκπροσωπεῖ αὐτὴν ἐν εὐθύτητι καὶ λαν ἀξιοπροσπίε, ἐπισπώμενος ὁσμήρας πλειότερον τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ ἡμέτερος κ. Δήμαρχος κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ δημοτ. συμβουλίου τῆς προχθῆς Τετάρτης δεινὸς ἐρρίψεν ὑπαινιγμούς περὶ τῆς χρηστότητος ἐνίων δημοτικῶν συμβούλων· οἱ προσβληθέντες ἀφ' ἑτέρου ἐκ τῶν συμβούλων, εἶπον τὰ ἐξ ἀμάξης κατὰ πρόσωπον τοῦ κ. Δημάρχου.

— Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὴν διακρήξιν τῆς δημοτ. ἀρχῆς διὰ τὴν ἐγκώρησιν τοῦ ἐνταῦθα ἀεριοφωτος, ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ὁποίας γεννῆσεται συναγωνισμὸς μειοδοτικῆς δημοπρασίας κατὰ τὴν 31

προσεχοῦς Ἰουλίου, δὲν ἐλάβομεν ὅμως ἐπὶ γνώσιν τῶν ἐπενεχθεισῶν τροποποιήσεων ἐπὶ τῶν ὅροις τῆς διακρήξεως, κατὰ τὴν δευτέραν αὐτῆς ἐπεξεργασίαν, γενομένην παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς προχθῆς Τρίτης. Ἡ ὕσον δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν, ἢ ἐπιτροπὴ ἢ συνάξιςα τοῦς ὅρους τῆς διακρήξεως τὰς ἀρίστας εἶχε προθέσεις πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου καὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἔστερετο ὅμως τῶν ἀναποσείκτων εἰδικῶν γνώσεων καὶ ἰδιαιτέρων τινῶν περιστάσεων ἀνογομένων εἰς τὴν κατάστασιν τῆς διακλαδώσεως τῶν ἀνὰ τὴν πόλιν ἀεριοφῶν σωλήνων, εἰ τὴν ἀνάγκην ἀναποσείκτων τινῶν ἔργων πρὸς κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ ἀεριοφωτος, εἰς τὰς μελλούσας ἀνάγκας τῆς πόλεως κτλ. Οὕτω ὑπὸ τοῦς ὅροις τῆς εἰρημένης διακρήξεως εἰς τὸν συναγωνισμὸν δὲν θὰ προσέλθοιαι σπουδαῖαι ἀγωνισταί, τὸ δὲ στάδιον θὰ μείνῃ ἐλεύθερον εἰς ἐκείνους οἵτινες ἀνευ πολλῆς λεπτολογίας ἀναλαμβάνουσι οἰασθήποτε ὑποχρεώσεις, ἀρκεῖ νὰ ἔχωσιν ἀπέναντι αὐτῶν συμβαλλόμενον τὸν δῆμον εἰς τὴν ἀνοχὴν καὶ ἐπιείκειαν τοῦ ὁποίου δύναται νὰ στηρίζωσι, ἐν πάσῃ ἐναντιότητι ἢ ἀποτυχίᾳ τῶν ὑπολογισμῶν αὐτῶν, τὴν ἐλπίδα ἢ βεβαιότητα τῆς ἀζημίου ἐκ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ὑπεκφυγῆς.

— Εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελεῖα τῶν ἐνταῦθα Ἐφεσίων καταγγέλλη δὲ ὑπόδικος ἐπὶ κακουργήματι κρατούμενος εἰς τὰς φυλακὰς ἐθεάθησαν περιφερόμενος εἰς τὰς ὁδοὺς κατὰ τὰς νύκτας.

— Ὁ ἱεροκήρυξ κ. Ἡλίας Βλαχόπουλος ὀμιλήσῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερῷ ναφ τῆς ἁγίας Παρασκευῆς.

— Τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐτελέσθησαν ἐν μέσῳ πολλῶν συγγενῶν καὶ φίλων εὐχαρισμῶν, οἱ γάμοι τοῦ κ. Γεωρ. Α. Ἀνιωνοπούλου δικηγόρου, μετὰ τῆς καλλίστης καὶ σεμνῆς δεσποινίδος, Ἐλένης, πρωτοτόκου θυγατρὸς τοῦ ἀξιότιμου συμπολίτου μας κ. Παναγ. Πέτα. Ἐπευχόμεθα τοῖς νεογμοῖς πάσῃν εὐτυχίαν.

— Ἐπὶ τῆς εὐκαιρίας τῶν γάμων τοῦ κ. Γ. Ἀντωνοπούλου διέτριψεν ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας ἐνταῦθα, ἐλθὼν ὡς παράνυμφος, ὁ ἀξιότιμος κ. Φιλ. Πρασκουαῖδης, ἐκ τῶν ἀρίστων τέκνων τῆς ἡμετέρας πόλεως, ἀνὴρ συμπάθεστατος διὰ τὴν φιλάνθρωπίαν καὶ εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων του, ὃν μετὰ χαρᾶς, ἐπανείδον μετὰ πολλῶν ἐτῶν παρέλευσιν, οἱ ἀρχαῖοι φίλοι αὐτοῦ καὶ οἱ τῆς ἀγαπητῆς πάντοτε παρ' ἡμῖν οἰκογενείας Πρασκουαῖδης, ἧς ἡ μνήμη διατρεῖται συνδεδεμένη ἀναποσείκτως πρὸς ἄλλους εὐτοχεστέρους καὶ ἀγνωτέρους χρόνους τῆς ἡμετέρας πόλεως.

— Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα ἀρχαῖα τῆς πόλεως δέσποινα ἡ Γεωργία Π. Βρανᾶ, γυνὴ ἐνάρετος καὶ φιλόστοργος μήτηρ, ἐγκαταλείψασα πένθος βαρὺ εἰς τοὺς υἱοὺς καὶ θυγατέρας αὐτῆς καὶ μνήμην ἀγαθὴν εἰς τοὺς γνωρισαντας αὐτὴν ἐν τῇ ζωῇ.

— Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἐκδεύθη προσηκόντως ἐνταῦθα ἡ σεβαστὴ δέσποινα Μαρία Κ. Συρογιαννοπούλου, γυνὴ ἀρχαῖκῆ καὶ ἐνάρετος, μήτηρ δὲ ἀγαπητῆ τῶν ἀξιότιμων συμπολιτῶν μας Γεωργίου καὶ Δημητρίου Συρογιαννοπούλου.

— Τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης δευτέρας προσβληθεῖς ὑπὸ κεραυνοβόλου ἀποπληξίας ὁ Παναγ. Δημητριάδης σχολάρχης ἐνταῦθα αὐθωρεῖ ἐξέπνευσε καὶ τὴν ἐπομένην ἐκδεύθη μετ' ὄλων τῶν τιμῶν τῶν προσηκουσῶν εἰς τὸν ἐνάρετον βίον καὶ τὸ μακρὸν καὶ καρποφόρον διδασκαλικὸν στάδιον αὐτοῦ. Μακρὰ ἔτη ἐδίδαξεν ἐνταῦθα οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀριθμοῦνται εἰς χιλιάδας, πάντες δ' οὗτοι διατρεῖσι εὐγνώμονες τὴν μνήμην τοῦ ἀρίστου διδασκάλου. Εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ δημοσιεύομεν κατωτέρω τὸν ἐπιτάφιον ὃν ἐπὶ τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ ἐξεφώνησεν ὁ κ. Φιλ. Κωστάκης δικηγόρος.

— Τὴν ἑσπέραν τῆς Τρίτης κεφαλλήν τις ἀπέκτεινε διὰ μαχαίρας τὸν νέον Δημ. Κεραμυδᾶν. Ὁ φονεὺς συνελήφθη παρὰ τῶν πολιτῶν καὶ

παροῦθα εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Μετὰ λύπης παρατηροῦμεν ὅτι ἡ συχνὴ ἐπανάληψις τῶν φόνων καὶ τραυματισμῶν ἐνταῦθα, ἐξοικεῖωσεν ἡμᾶς πρὸς τὰ μισαρότερα ἐγκλήματα, αἵτινα κατ' ἐπισπὴν αὐδερῆσαν νὰ ἐμποιῶσι πλέον ἐντύπωσιν, ὡς εἴ ἦσαν τὰ φυσικώτερα συμβάντα τοῦ κοινωνικοῦ βίου.

— Καὶ εἰτέρας καλλίστης συναδέλφου ἢ ἑκδοσῆς ἤρξατο ἐνταῦθα τῆς «Ἐφημερίδος Πατρῶν» ἢ νέα Συνάδελφος γράφεται καλλίστα ὑπὸ τῆς διευθύνσεως εὐμαθηδῆς καὶ φιλαέτιμου δικηγόρου, πολλὴν δ' ὑπόσχεται ἐπίδοσιν ἐάν ὑποστηρίχθῃ ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, ὅπερ τῇ εὐχόμεθα.

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

ΒΙΣ

Π. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΝ

ὑπὸ

ΦΙΛΗΠΠΟΥ ΚΩΣΤΑΚΗ

δικηγόρου.

Ἐπέπρωτο, πένθιμος δημήγυρις, ἡ φωνὴ μου νὰ προσφωνήσῃ τὸ ὕστατον οὐ μόνον τὸν υἱόν, ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρα, καὶ ὑπὸ ὅλως διάφορον ἰδιότητα μετ' αὐτῶν νὰ συναντηθῶ νεκροπομπῆς, ἀμφοτέρων γινόμενος. Ἰδοὺ ὁποῖαι αἱ φάσεις τῆς ζωῆς. Κλίνωμεν τὸ μέτωπον πρὸς τῆς αὐστηρᾶς εἰμαρμένης. Καίτοι ἡ πικρὰ ἀλήθεια ἢ πρὸ τῶν ὀμμάτων μου σήμερον παρασταμένη καταβάλλει καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν φωνήν, μευ δὲν δύναμαι νὰ μὴ ἀποτεινῶ διὰ ζωῆς τὸ ὕστατον χαῖρε εἰς ἀγαπητὸν διδάσκαλον, καὶ εὐχὴν ἐκθεῖν ὑπὲρ τοῦ ὀνηματός του ψελλίζων, νὰ μὴ διατρανώσῃ καὶ πάλιν κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, καθ' ἣν εὐρίσκειται ἐπὶ τῆς γερύρας τῆς συνεδουσίας τοὺς δύο κόσμους, τὰ πρὸς αὐτὸν αἰσθημάτων μου, ὅψ' ὄν εἶναι πεπληρωμένη ἡ καρδία μου, καίτοι εἰσέτι δυσκόλως μοι ἔρχεται εἰς τὰ χεῖλη νὰ τῷ εὐχθῶ τὴν γῆν ἐλαφρᾶν.

Ἐπάρχουσι θάνατοι, πένθιμος δημήγυρις, οἵτινες δὲν θυθίζουσιν εἰς τὸ πένθος μόνον ἀτυχεῖς συζύγου, καὶ ἀθῶα τέκνα, ἀληθεῖς φίλους καὶ εὐγνώμονας ψυχὰς, ἀλλὰ παρουσιάζουσιν καὶ τὴν ὄψιν τῆς ἀγρίας νίκης τῆς σκιάς καὶ τοῦ ἀγνώστου καθ' ὑπάρξιν, αἵτινες ἐν τῇ Ἑλληνικῇ κοινότητι δυστυχῶς τὴν σήμερον δὲν αὐτοσχεδιάζονται, οὔτε εὐκόλως μορφοῦνται, καὶ ὄν ἡ εὐεργετικὴ ἐπίδρασις, ἧν ἐξασκουσὶ ἐπὶ τοῦ ἀτόμου καὶ ἐπὶ τῆς κοινότητος εἶναι ἀναμφισβήτητος. Ναὶ ὁ θάνατος οὗτος, ἔστις χθὲς διὰ βίαιας καὶ ὀδυνηρᾶς κινήσεως τῆς ψαλίδος αὐτοῦ ἐκόψθη τὸ νῆμα τοῦ προκειμένου νεκροῦ, παρουσιάζει μίαν τοιαύτην ὄψιν, διότι ὁ προκειμένος νεκρὸς ἀπετέλει μέρος τῶν ὑπάρξεων τούτων. Καίτοι μακρὰ ἦτο ἡ σταδιοδρομία αὐτοῦ, ἐν ἣ νικηφόρος ἐδολιχοδρόμησε, καίτοι βαρεῖαι συμφοραὶ καὶ ἡμέραι πλήρεις πικριῶν καὶ θλίψεων εἶχον πικράνει τὴν ψυχὴν του, δὲν ἐξήτησεν ἀνάπαυαν τῶν πολυετῶν πόνων του, ἀλλὰ προθύμως ἔμεινεν ἐκεῖ, ἐνθα ὄρθθη, πεποθῶς ὅτι οὕτω πράττων καθῆκον ἐκπληροῦ. Σεις, ὦ νεαροὶ ἀκροαταί του συμμαρτυρήσατε μοι μεθ' ὀπίσεως ἀπαρσμειώτου ἐπιμελείας ἠγωνίζετο τὸν καλὸν τούτου ἀγῶνα. Ὁ Δημητριάδης, διδάσκων, εἶχε πάντοτε ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ παιδείσις τοῦ ἀτόμου εἶναι μύησις αὐτοῦ εἰς τὸν πολιτισμὸν, εἰς τὴν αὐτοσυνειδησίαν τῆς ἀτομικότητος, καὶ ὅτι ἡ πνευματικὴ ἀνάπτυξις εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς ἠθικῆς καὶ πολιτικῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ πολίτου· τούτου ἕνεκεν οἱ λόγοι του δὲν ὁμοιάζον πρὸς κυπαρίσσους, αἵτινες, μολονότι μεγάλαί καὶ ὕψηλαὶ δὲν φέρουσιν καρπός, οὐδέποτε κατηγάλασε τὸν χρόνον αὐτοῦ μόνον εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν ξηρῶν τύπων, οὐδὲ περιορίζετο, εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κέλυφος, ἀλλ' ἐφρόντιζεν ἐπὶ πλέον νὰ προετοιμασθῆσιν οἱ μαθηταὶ του γινόμενοι, καὶ νὰ ἀπελευθωρῶσιν δολαμίς,

ἔξ ὧν διαπλάσσονται τὸ ἦθος καὶ ὁ χαρακτήρ.
 Ἐπιθύμη καὶ ἐπειράτο ὁ Δημητριάδης, ἐφ' ὅσον
 τῷ ἐπετραπέναι αἱ δυνάμεις του νὰ μιμηταὶ τοὺς ἀ-
 οιδίμους ἐκείνους διδασκάλους τοῦ ἔθνους, οἵτινες
 ὡς πολυγεύμενος ποταμὸς ἐπαλάγισαν τὸ γέωρ-
 γιον τῆς πατρίδος, καὶ διὰ τοῦ φιώτος τῶν γραμ-
 μάτων καὶ τῆς ἕυγγος τῶν λόγων τῶν ἐθέριαναν
 καὶ διέπλασαν τὰς ψυχὰς τῶν νέων κατὰ τὴν ἐ-
 ποχὴν ἐκείνην. Καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ ἐπροσέ-
 χθη, ὡς ἔπεσαν ὅλοι οἱ φιλοπάτριδες διδασκα-
 λοὶ τοῦ γένους, οἵτινες ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν φλογε-
 ρῶν καὶ καίοντων ἔχοντες τὸ ἔθνικόν αἶσθημα ἀφιέρω-
 σαν ὅλοι τὰς δυνάμεις αὐτῶν εἰς τὴν διανοητικὴν
 καὶ ἠθικὴν ἀνάπτυξιν τῶν νέων, εἰς τὴν σπουδαί-
 ον στέραν ὑπερσίαν τοῦ ἔθνους. Ἀπέθανον ὑπὸ τὸ
 κράτος τῶν ἰερῶν ἐκείνων, ὑπ' ὧν διεπνέοντο οἱ
 διδασκαλοὶ ἐκείνοι τοῦ ἔθνους, οἵτινες ἐθεώρου-
 ἔαυτοὺς ὡς ἰερεῖς, ὑπηρετοῦντας εἰς τὸν θῶμόν
 τῶν Ἑλληνικῶν ἐλπίδων, ὡς ὄργανα δυνάμενα νὰ
 ὑπεξεγείρωσιν εἰς τοὺς ἀκρατοὺς τῶν τῶν ἔρωτα
 καὶ τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς πᾶν μέγα καὶ γενναῖον,
 ἐνῶ οὐδὲν ἀπ' ἐξέου περι τούτου ὑπερηφανεύετο.
 Τούτου ἕνεκεν δικαίως σήμερον ἡ πρὸ τῆς σωροῦ
 του ἱσταμένη νεότης, ἡ παρ' αὐτοῦ διδοχθεῖσα,
 θλίβεται ἐπὶ τῷ θανάτῳ του, δικαίως θερμὸν σπέν-
 δει δάκρυ πρὸ τῆς ἀγαπητῆς ταύτης μορφῆς, ἣν
 μετ' ὀλίγον θὰ καλύψῃ τὸ μαῦρον χῶμα, εἰς φέ-
 ρρον εὐγνωμοσύνης καὶ εἰς ἐνδειξὴν στοργῆς. Ὅτι
 ποιῶτος ὑπῆρξεν ὁ ἀνὴρ, πεπειραμένος ξεναγῆς
 τῶν νέων, ὅσοι ἤθελον ν' ἀκολουθήσωσι τὴν ὁδὸν
 τῶν γραμμάτων, ἐνασάλλων εἰς τὸ στήθος αὐτῶν
 ἡμέρα καὶ εὐγενῆ Ἑλληνικά αἰσθήματα, ἐμπνέων
 τὴν ἰδέαν τοῦ καθήκοντος διὰ τοῦ ἰδίου παραδείγ-
 ματος μαρτυρεῖται ἀπὸ τῆς πενήθμου ταύτης τελε-
 τῆς, καθ' ἣν οἱ μαθηταὶ τοῦ μεμνημένου τῶν λόγων
 αὐτοῦ, συνῆλθον μετὰ σεβασμοῦ νὰ τὸν προπέμψω-
 σιν εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν, καὶ νὰ βῶ-
 νωσι μ' ἐν εἰς πᾶν δάκρυ τὸ σκήνωμα τοῦ.
 Πάντες εἰ γινώσκοντες αὐτὸν δὲν δύνανται νὰ εἰ-
 πᾶσιν ἄλλο τι, ἢ ὅτι διήλθε τὸ πέλαγος τούτο
 τοῦ βίου, σύντροφοι ἔχων τὴν ἀδαμαντίνην τοῦ
 χαρακτήρος εὐσιάθειαν, ἡ ὅτι ἔζησε μὲ ἐν δειρῶν,
 τὴν ἀλήθειαν, μὲ ἕνα σκοπὸν τὴν μόρφωσιν τῶν
 νέων. Ἡ δικαία αὕτη ἐτυμηγορία εἶνα τὸ μόνον
 δι' αὐτὸν ἐμβῆμα καὶ παράσημον, ὑπερ ὅμως
 δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἦδη δέ, χαῖρε, σεβαστὲ διδασκαλε, Πανα-
 γιώτη Δημητριάδη! ἂν ὁ Παγετώδης θάνατος σὲ
 κατέχη ἤδη εἰς τὰς ἀγκάλας του, καὶ ἀπῆλθες,
 ἀπ' ἡμῶν, πιστεύουσιν ὅτι γλυκεῖα καὶ ζωηρὰ ἡ ἀ-
 νάμνησίς σου ἔσται εἰς τὴν μνήμην ἀπάντων τῶν
 μαθητῶν σου, ἀρχαίων αἱ νέων, ὧν τὰ αἰσθήματα
 πέποιθα εἶ ἤδη διεμνησθῆναι. Πιστεύουσιν δὲ τὸ
 ὄνομά σου θέλει προφέρεσθαι εὐλαβῶς καὶ μετ' εὐ-
 γνωμοσύνης, καὶ θέλει παρατίθεσθαι ὡς ὑπόδειγμα
 περιφανὲς τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἀφοσίσεως.
 Αἰώνια ἡ μνήμη σου.

Πάτρις 5 Ἰουνίου 1888

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου»

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἀδυνα-
 τούσα ν' ἀποδείξῃ ἄλλως πῶς τὴν πρὸς τὸν κύρ.
 Στ. Θεοχάρην εὐγνωμοσύνην τῆς δι' ἣν ὑπὲρ αὐ-
 τῆς ἐπράξε, αἷς παρακαλεῖ νὰ καταχωρήσῃτε
 εἰς τὸ πρόσδεξι φύλλον τῆς ἀξιολόγου ἐφημερί-
 δος σας τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολήν τῆς, ἀγα-
 πῶσα νὰ πιστεύῃ ὅτι ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ τοιοῦ-
 του καθήκοντος δὲν θέλει προσκρούσῃ εἰς τὴν
 μεταοροσύνην τοῦ κυρίου Θεοχάρη.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

Ἰμέτερος
I. Λεκατσῆς

Πάτρις 2 Ἰουνίου 1888

Ἀξιότιμε Κύριε

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἀπεβλή-

πουσα εἰς τὴν πολυτίμον συνδρομήν σας πρὸς ἡ-
 δρυσιν αὐτῆς καὶ εἰς τὴν πεφωτισμένην διδασκα-
 λίαν τοῦ Ἑμπορ. δικαίου ἣν τῇ παρέσχετε δωρεάν
 πρὸς διατήρησιν αὐτῆς. θεωρεῖ καθήκον ἐπιβαλ-
 λόμενον αὐτῇ ἡδὴ ὅτε ἐληξάν τὰ μαθήματα τῆς
 ἀ. περιόδου νὰ σας ἐκφράσῃ τὴν βαθειὰν εὐγνω-
 μοσύνην τῆς δι' ὅσα ὑπὲρ αὐτῆς ἐπράξατε, νὰ σας
 παρακαλέσῃ δὲ ἵνα καὶ εἰς τὸ μέλλον μὴ τὴν στε-
 ρήτητι τῆς πολυτιμοῦ ὑποστηρίξεως σας.

Ἀέχθητε παρακαλῶ, ἀξιότιμε Κύριε, τὴν δι-
 αβεβαιώσιν τῆς ἐξειδικιαμένης ὑπολήψεως μεθ' ἣς
 διατελῶ.

Πρόεδρος
I. Λεκατσῆς

Πρὸς τὸν Ἀξιότιμον κύρ.
 Κύριον Σταμ. Θεοχάρην
 διδάκτορα τὰ Νομικά
 Καθ. τοῦ Ἑμπορ. δικαίου
 κλπ.

ΠΑΡΘΕΝΑΙΩΓΕΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΣ Κ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ ἀνωτέρου ἰδιωτικοῦ παρθε-
 ναγωγείου κ. Ἀθηνᾶς Κ. Σπηλιωτοπούλου, εἰ-
 δοδοποιεῖ τοὺς τε γονεῖς καὶ κηδεμόνας, ὅτι, αἱ ἐ-
 ξετάσεις ἀρχοῦνται τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἤτοι
 τὴν 19 Ἰουνίου ὥραν 9 π. μ.

Ἡ παρούσα εἰδοποίησις θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰ-
 διαίτερα πρόσκλησις.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελούντες τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 19 τρ. μὴν.
 ὥραν 8 π. μ. Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυμον ἐν τῷ
 ἱερῷ ναῷ τοῦ Βυζαντινισμοῦ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς
 ψυχῆς τοῦ συζύγου, πατρὸς καὶ ἀδελφοῦ ἡμῶν

ΑΝΔΡΕΟΥ

παρκαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ἵνα
 εὐχαριστοῦμενοι προσέλθωσι καὶ ἐνώτωσι μεθ' ἡμῶν
 τὰς δεήσεις τῶν πρὸς τὸν Ὁψίστον.

Πάτρις τὴν 17 Ἰουνίου 1888.

Ἡ Σύζυγος Οἱ ἀδελφοὶ
 ΣΟΦΙΑ Α. ΤΖΙΝΗ Σπυρίδων Θ. Τζίνης,
 Γεώργιος Θ. Τζίνης

Τὰ τέκνα

Κωνσταντῖνος, Μιχαὴλ, Στέφανος, Αἰκατερίνη,
 Θεόδωρος Α. Τζίνης.

Ἡ παρούσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαίτερα πρόσ-
 κλησις.

Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1484 ε. ε. ἀ-
 ποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν ἐκδοθείσης
 ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῶν Γεωργίου Οἰκονόμου, Ἀνδ.
 Τζίνου, κατοίκων Πατρῶν καὶ Ἰωάν. Καλλιὰ
 κατοίκου Ἀθηνῶν μελῶν τῆς ὑπὸ πτώχευσιν ἐ-
 ταίρας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν, «Οἰκονόμου Καλλιὰς
 καὶ Τζίνου.»

Διὰ ταῦτα

Δεχόμενον τὴν προκειμένην αἴτησιν.

Ἐπικυροῖ τὸν διὰ τῆς ἀπὸ 26 Νοβρίου 1884
 ἐκδόσεως τοῦ Βίσηγητοῦ Χρήστου Ἀναγνωστο-
 πούλου γενόμενον δικαστικὸν συμβιβασμὸν τῆς
 ὑπὸ πτώχευσιν ἐταιρίας τῶν αἰτούντων «Οἰκο-
 νόμου, Καλλιὰς, καὶ Τζίνου» μετὰ τῶν πιστω-
 τῶν τῆς.

Ἐγένθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Πάτριας τὴν 22
 Μαΐου 1888.

Ὁ Πρόεδρος

Η. Τραμοντάνας

Ὁ ὑπογραμματεὺς
Α. Τασσόπουλος

Ἐδημοσιεύθη δὲ τὴν 23 Μαΐου 1888.

Ὁ Πρόεδρος
 Η. Τραμοντάνας
 Ὁ ὑπογραμματεὺς
 Α. Τασσόπουλος

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

Πειραιῶς, Ἀθηνῶν Πελοποννήσου.

==

Χάριν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ μεταβαίνωσιν εἰς
 τὰ ἐν Ἰρίῳ σταθμῶντα Θαλάσσια Λουτρά, θέλουσι
 κυκλοφορεῖ καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς προσεχούσης Κυ-
 ριακῆς 19 τρέχοντος μηνός, πλὴν τῶν τακτικῶν,
 (αἱ τακτικαὶ ἀμαξοστ. ἀναχωροῦσιν ἐκ Πατρῶν
 καθ' ἑκάστην, ὥραν 6.30 π. μ. 12.10 καὶ 4
 καὶ 50 μ. μ. ἀφικνοῦνται δὲ τὴν 1.30, 7.50
 καὶ 8.30 μ.μ.) καὶ αἱ ἐξῆς ἐκτακτοὶ ἀμαξοστοι-
 χιαὶ ἐκ Πατρῶν εἰς Ψαθόπουρον μετ' ἐπανόδου.

	Π.Μ.	Μ.Μ.	Π.Μ.	Μ.Μ.
Πάτρις	8.15	6 —	Ψαθόπουρος	9.15 7 —
Μποζαίτικ	8.23	6.08	Θεοφύλου	9.23 7.10
Ἰρίον	8.31	6.16	Ἰ.γ. Βασίλ.	9.33 7.18
Βερναρδέικ	8.35	6.20	Βερναρδέικα	9.38 7.23
Ἀγ. Βασίλ.	8.41	6.26	Ἰρίον	9.43 7.28
Θεοφύλου	8.50	6.35	Μποζαίτικ	9.51 7.36
Ψαθόπουρος	9 —	6.45	Πάτρις	10 — 7.45

Αἱ τιμαὶ τῶν ἐπιτηρίων ἐπιβατῶν ἐκ Πατρῶν
 εἰς Ἰρίον μετ' ἐπανόδου ὁρίσθησαν ὡς ἐξῆς ἀπὸ
 τῆς 19 τρέχοντος:

Α'. Θέσις	Δρ.	1.40
Β'. »	»	0.90
Γ'. »	»	0.60

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 14 Ἰουνίου 1888.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διευθύνσεως.)

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ «ΡΙΟΥ»

—(—

Υγεία καὶ τέρψις.

Ἐν τῇ παραλίᾳ τοῦ ἐν Ἰρίῳ σταθμοῦ τῆς
 σιδηροδρόμου ἰδρύθησαν Θαλάσσια Λουτρά
 ἐντελῶς κατηρητισμένα, ἀνδρῶν καὶ γυναι-
 κῶν κεχωρισμένα ἀλλήλων.

Ἡ μεσάβασις εἰς τὰ λουτρά γίνεται δι'
 εἰδικῶν ἀμαξοστοιχειῶν ἐπὶ μετριοτάτω ἀγω-
 γῶ, κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ δημοσιευθὸν ἡμε-
 ρομολόγιον.

Ἀδρῶν ζεϊδῶρος καὶ ψυχαγωγία μετὰ τῆς
 τῶν λουτρῶν θεραπείας. Καρνεῖον τέλειον
 παρὰ τὸν σταθμὸν καὶ εἰς τὸ παράλιον, καὶ
 περιποιήσις καὶ ὑπηρεσίαι τῶν λουτρῶν πρῶ-
 τοφανῆς.

Οἱ λούμενοι ἀναπνέουσιν ἀφθονον ὀξυγό-
 νον καὶ ἰδίον μοναδικόν.

Ἡ λειτουργία τῶν λουτρῶν ἀρχεταὶ τὴν
 Τατάρτην 22 τρεχ. μηνός Ἰουλίου

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ κηπουρὸς Ἰωάννης Μαρούδας ἀνα-
 δείχεται καὶ ἐκτελεῖ τὴν διευθέτησιν κήπων καὶ
 ἀνθάνων, τὸν πλουτισμὸν αὐτῶν διὰ νέων φυτεῶ-
 μάτων, τὸν καλλωπισμὸν, τὴν καλλιέργειαν αὐ-
 τῶν ὡς καὶ τὸν ἐκκεντρισμὸν διαφόρων δένδρων
 καὶ φυτῶν. Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην αὐτοῦ τὸν εὐ-
 ρίσκωσι κατὰ τὸν εἰς «Κόκκαλι γαφοῦ» κήπον
 του, ἐν ᾧ καλλιεργῆται ἄθη καὶ ἄλλα φυτεύματα